
Јованчетов лик

Од свих ликова у роману Орлови рано лете, најупечативији је, по мом мишљењу, храбри дечак Јованче. Дечази и незаобилазна Луња, чак и пољар Лијан, слични су на свој начин, али чини ми се да роман не би био потпун да Јованче није представљен баш на начин како је то писац учинио.

Након одласка умиљате плавокосе учитељице Лане, дошао је строги учитељ, према црвеном носу од ученика назван Паприка. Безразложно кажњавање и лош однос према ђацима Јованче је одлучио да бојкотује недолажењем у школу. Јованчетова храброст оставила ме је без даха и подстакла ме да на другачији начин размишљам о себи.

Просто видим овог јунака. Плава, коврџава и од ветра рашчупана коса вири му испод беле, велике шубаре од овчије вуне. Лице му обасјавају два весела ока боје мора. Те очи нам откривају да је реч о опрезном и храбром дечаку. Прћаста носић кресе му од сунца посветлеле пегице. Румене усне би у свакој прилици мудро изговарале речи, вредне поштовања целе дружине. Дугопрстим вредним рукама правио је колибу на којој се поносно налазило објашњење: Овде живи храбра чета харамбаше Јованчета. Брзим ногама је знао избећи неправду, али и стићи када је требало учинити неко храбро дело. Довитљивост и храброст га је красила када је и у ратним условима предводио своје верне другове.

Нема детета које не би пожелело Јованчета за друга. Драго ми је што сам прочитала овај роман и дивим се Бранку Ћопићу који је тако успешно осликао лик оваковог дечака. Схватила сам да је поштено срце најпотребније за све недаће у животу. Пријатеља треба ценити и наћи му се и у добру и у злу.

Невена М.
